

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312085216/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

været patriotisk bevæget overfor en døsig tysk Tjenestepige, men de sunde danske Bønder nordpaa havde jeg taget deres Munterhed og gode Lune ilde op. Saa langt burde jeg da i hvert Fald kunne være kommen bag det rent kunstneriske Indtryk, at jeg havde gjort mig klart, hvorledes disse jævne Bønder nu snart i tredive Aar var bleven ved med naivt og inderligt at holde det fast, som ogsaa for mig var det højeste Gode, mit Livs Aande: vort danske Sprog. Og skulde man ikke netop være tilfreds over, at de kunde lade, som om de Fremmede ikke eksisterede omkring dem, men glæde sig over Sol og Mennesker og snakke op derom i deres Modersmaal! Og troede jeg i Grunden, de vilde have forstaaet at bevare dette Sprog, om de ikke just havde taget det hele saa ganske ligefrem, men været nogle dybt reflekterede Individuer, der i Fortvivelse maaske vilde ladet det falde!

I Slesvig bliver jeg min uægte Landsmandinde kvit. Hendes stuepige-dannede Adieu! besvarer jeg næppe. Jernbanestationen er fuldstændig tysk, en mægtig, rød, praktisk indrettet Bygning; ved den store Buffet serveres

Pølser og Øl, preussiske Officerer kommer hurtigt gaaende gennem Ventchallen med Sabeldupskoene hoppende mod Fliserne. Vi kører videre og faar et pragtfuldt Panorama af Fjorden med Gottorp Slot paa den modsatte Side. Det hele tager sig ud som et opslaact Blad af en kæmpemæssig Billedbog, Slottet har Lys paa alle Ruder.

Solen er ved at synke. For det modsatte Vindue i Kupéen staar dens guldskindende Skive i en næsten skyløs Luft. Jeg tænder en Cigar og føler Tankerne langsomt svinde af mit Hoved. I Rummet foran mig svæver et fint kornet Støv, der bliver glimrende gyldent i Sollyset, jeg foresætter mig at ville studere det og se, hvor Solen efterhaanden kan gøre Striberne mere brunrøde og brændende i Tone. Men Banestrækningen slaar hurtigt nogle Bugter, der bringer Støvet ud af Solstraalernes lige Vej; jeg maa nøjes med at lade Blikket følge de Stykker Himmel, som farer mig forbi, og se deres Farver skifte, alt eftersom vi kommer nærmere mod Aften.

Rendsborg ligger med Volde og blanke Grave oversvømmet af pragtfulde røde, vio-